

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

O, fiilor unși, care stați așezați de Mine în grădinița cuvântului Meu! O, tată, întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub griji și greutateți. Lăsați-le jos, că nu le puteți duce, și voi nu trebuie să fiți doborâți de griji. O, că n-am pe nimeni ca să fie cu adevărat pentru Mine și pentru voi ca să nu vă fie greu vouă și ca să nu-Mi fie Mie greu să vin! Dacă voi sunteți plâpânzi, n-am nici Eu putere. O, ce mare ar fi puterea Mea dacă aș găsi iubire pe pământ, cu care să Mă sprijin Eu și voi! Duhul rău Îmi stă împotriva cu încăpățănare, dar voi întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub greutateți. Nu știu cum și ce cale să-Mi mai fac pentru voi ca să vă iau greutatețile, că nu e, tată, nimeni pe pământ care să caute cu adevărat să construiască la drumul spre împărăția cerurilor. Nu e nimeni să vrea ca să vreau Eu apoi în el. Hai să lucrăm cuvânt, fiilor. Liniștea Mea să fie în voi ca să Mă fac cuvânt între voi și să-Mi hrănesc poporul, fiilor, că omul din lume, cu anevoie face faptă din cuvântul Meu ca să-Mi ușureze calea spre om.

Iată, fiilor care duceți greul lucrului Meu, Mă las cuvânt în cartea lui Verginica și vă spun și vouă că și Mie Mi-e greu. Duhul Meu Se îngreuiază când văd duh de om în creștinul cu care am zis să Mă sprijin pe pământ. Grăiesc vouă, fiilor. Cui să-Mi spun plânsul Meu? O, atâta duh de nepăsare, atâta mărire deșartă, atâta duh de judecată de la cel încăpățânat în duhul lui! Cel plin de duhul lui dă vina pe Mine; pe Mine și pe voi; lasă vina să apese pe Mine și pe voi, și el stă în picioare, zice el. Dar statul creștinului în picioare este atunci când planul Meu și puterea Mea au loc în cel ce stă în picioare. Când drumul Meu se îngreuiază, e din pricina duhului străin de Mine, care se înmulțește în creștin.

O, Verginico, Mă doare că-i văd mereu duruți pe copiii tăi în grădină. Sunt plini de griji copiii tăi. O, cum să-i ajutăm să poată ei cu Noi? Cum să-i mângâiem să prindă putere?

– *O, Doamne, calea Duhului Sfânt a fost mereu pândită de duh de nepăsare și de necredință, și tot omul care a fost al Tău, s-a lovit de duhul omului, și Tu ai fost mereu supărat și necăjit în omul Tău de pe pământ.*

O, copilași firavi din grădină, ungera Domnului e puterea voastră care vă ajută și vă apără și vă întărește în greu. Mă doare și mă ustură cât duh de nepăsare vă înconjoară de peste tot în Israel. Peste tot se lasă greu pe voi creștinul. Peste tot se dă vina pe Dumnezeu și pe voi, și peste tot se compătimește pe sine creștinul din Israel.

O, greu mai găsește Domnul sprijin cu adevărat în creștin. Cei cu care dă Domnul să Se sprijine s-au umplut de duhul lor și nu pot scăpa de îngâmfare și nu vor să fie atenți și curați și adevărați în iubire. O, fiilor, să știți că de aceea merge greu lucrul vostru cu Domnul. Fiecare se iubește pe sine și puțin pe Dumnezeu și pe voi, dar cel mai dureros este că nu vede creștinul cât de mare este în el duhul lui. Nu Se mai poate plânge Domnul, că se plânge creștinul. N-a putut nici unul să fie curat pentru mine și pentru voi. Toți au ascuns, mereu, mereu au ascuns, și au spus că ascund de voi, și a fost de ajuns să-I îngreuiereze calea Domnului spre Israel, și puterea Domnului peste pământ.

O, fiilor, am lucrat să mă sprijin și eu, și Domnul, și cu alți copii care și-au ales calea mântuirii și a lucrării cuvântului lui Dumnezeu, dar aceștia n-au voit niciodată să fie Domnul mare în ei, și apoi peste pământ cu puterea Lui, și au voit să fie ei mari în Domnul, și omul nu știe din duhul lui, nu știe ce este om mare. Iată, puterea Domnului se rupe mereu pe cale, că întâlnește duh de om care tocmește cu puterea Domnului, și de cele mai multe ori Domnul Se oprește la răspântie, căci creștinul se încurcă în sine, se iubește pe sine mai mult decât adevărul, și stă creștinul în duhul lui, și zice că stă în numele lui Dumnezeu pe pământ.

O, Doamne, planul Tău e mare. Nu Te mai încurca în om, Doamne, că Tu ai putere și iubire, și ai biruință, Doamne. Mărește-Te în fiii Tăi cei unși, și le dă putere să biruiască greutățile care se ivesc mereu să-i slăbească și să încurce împlinirile Tale peste pământ. Coboară înălțimile de pe tronurile lor. Coboară semeția omului și fă-Ți cale cu împlinirea planurilor Tale peste pământ, Doamne, și întărește-Ți întăriturile ca să poți împlini. Amin.

– O, Verginico, întăriturile Mele sunt fiii cei unși în grădină, dar ei sunt ca și Mine, învinuiți de creștini. Creștinul care stă în duh de nepăsare, în mărire de sine și nu vede cum stă, acela apasă cu vină pe Mine și pe cei din grădină, tată. O, câtă nepăsare! Să te iubești mai mult pe tine decât pe Dumnezeu! Să-ți iubești mai mult copilul decât pe Dumnezeu! Să-ți iubești mai mult mărirea ta decât mărirea lui Dumnezeu! O, aceasta aduce neîmplinirea planului lui Dumnezeu, creștine care faci așa!

L-am rugat pe Israel de duh de umilință înaintea Mea. O, nici vorbă, că Duhul lui Dumnezeu este prea curat ca să-i placă creștinului învățat cu dedesubturile și cu nepăsarea.

O, copii unși în grădină, copiii Mei care simțiți din plin greul Meu în voi! Vă văd suspinând în voi. Ce să fac cu voi fără putere în voi? Suflu peste voi Duh Sfânt și putere. Întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub griji și sub greutate. Căutați spre Mine, și Eu voi duce grijă de voi, că iată, Îmi slăbesc împlinirile din pricina celui ce nu știe cum să stea întru Dumnezeu. Fiți cumiți, și rugați-vă Mie să risipesc duhul nepăsării de la cei cu care dau să Mă sprijin pe pământ. Nu fiți îndurerați, tată. Eu am fost mereu îndurerat de la încăpățănarea omului care nu știe cum să umble pe calea mântuirii și care zice că Mă ajută dar stă în duhul lui. O, nu fiți îndurerați. Eu vă iubesc. Mângâiați-vă cu Cel ce știe să vă iubească. Eu vă iubesc, fiilor. Învățați-vă și voi să iubiți ca Mine în vremea cea de îndurerare și nu slăbiți sub griji și greutate. Pe Mine Mă doare mai rău ca pe voi întârzierea Mea peste pământ, dar iată ce pătesc: Mă izbesc în duhul creștinului care nu voiește să Mă ajute cu adevărat. Găsesc semeție, găsesc nepăsare, găsesc împrăștiere în creștin, găsesc învinuire peste Mine și peste voi și stă creștinul în duhul lui, stă fără Mine, că Eu am spus că sunt trup și cuvânt în creștin. Pe toate le mai are creștinul, dar umilință nu are. Duh umilit înseamnă să crezi în Duhul lui Dumnezeu, nu în duhul tău, dar abia că mai pot să-i spun creștinului ce Mă doare, ce Mă încurcă să vin cu toate împlinirile peste pământ, și iată, se pierd creștini, se duc din brațul Meu, și scris este: *«Pe cei ce se abat pe căi strâmbе, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea, iar cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului, și nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim, căci munți sunt împrejurul lui, iar Eu împrejurul poporului Meu, din veac în veac, și le fac bine celor buni și drepti cu inima».*

Duceți cuvântul Meu celor ce-Mi fac dureri, căci cei ce nu știu cum să stea în Duhul Meu, Îmi întârzie venirea și vă umplu pe voi de griji și de greutate. Lucrarea Mea e grea de dus pe pământ. Mereu am dus-o din greu, că n-am putut să Mă împlinesc cu putere, că mereu M-am lovit de semeție în creștin, de nepăsare, și de duh de om în cel chemat la Mine ca să Mă sprijin cu el în lucrul Meu de mântuire a omului cel căzut.

O, Israele, prea mult ți-e milă de tine, dar cu mila de tine nu-ți faci nici un bine nici ție, nici Mie, nici mântuirii omului prin tine. O, Israele, Israele, îndreaptă-ți și spre Mine iubirea ta! O, Israele, numai mofturi iau de la tine, numai plângeri că ești nemulțumit. O, Israele, când vei vrea tu, oare, să-Mi slujești numai Mie, tată, așa cum îți slujesc Eu ție? O, Israele, întoarce-te în Duhul Meu, ca să-Mi împlinesc cu tine Scripturile, și nu mai fi neatent, Israele.

O, Israele, așează-te să fii voia Mea că n-am ce face cu voia ta. O, Israele, dă-Mi loc și așternut în tine, că n-am dacă nu-Mi dai. Amin, amin, amin.

O, Mă aștern cuvânt în calea omului, ca să-i spun omului că Eu sunt calea. Calea omului, e a omului și se sfârșește ca omul. Vin să-i spun omului s-o ia pe calea Mea, că vin și Mă las găsit de tot omul care caută calea Mea. Amin.

Vin la tine, Israele, și grăiesc cu tine ca să audă omul ce grăiește Dumnezeu cu poporul Său cel tocmit pentru ca să împlinească cu el Scripturile cele de apoi și cer nou și pământ nou peste cele vechi. Amin.

Mă fac cale de cuvânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Mă fac cale dreaptă în calea cărărilor strâmbe care duc pe om la pierzare. Omule care ai pierdut calea, iată calea, și tu nu mai știi s-o găsești, tu nu mai știi s-o cauți. Mă fac cale înaintea ta, omule fără cale, Mă fac cale dreaptă, cale netedă, cale dulce, cale cu mângâiere. Vin să te mângâi cu cuvântul mângâierii Mele ca să te ajut să vezi calea cea dreaptă, omule căzut din binele tău. Binele tău Eu sunt. Eu sunt și calea. Eu sunt tot ce cauți tu, omule, dar dacă tu cauți pe căile tale, de aceea nu găsești ce cauți. Nici un om nu caută răul, că omul fuge de rău când vine peste el, că bietul om nu știe că răul este altceva, și omul zice că-și caută binele.

O, sărăcuțele omule, dacă tu nu știi cum să cauți ceea ce cauți tu, nu vei găsi binele așa cum cauți tu. Căutarea ta te duce la ceea ce nu cauți, te duce la rău, că dacă nu știi pe ce cale să cauți, găsești numai rău pe căile tale. O, caută viața, și ia învățatură de la Mine ca să știi să găsești viața. Viața este altceva decât ce cauți tu de viață. Eu sunt viața ta Eu sunt calea, adevărul și viața. Dar nu ți-am spus Eu ție că Eu sunt? O, de ce nu vrei să știi ce am spus Eu? Oprește-te din căile tale ca să iei aminte la ce am spus Eu. Vino și înțelege că te strig. Auzi-Mă când te chem să vii. Vino să te aleg să mergi pe calea Mea și să-ți întăresc credința în Mine. Vino, că Eu vin pe pământ cuvânt în calea ta și greu mai străbat în inima ta, omule fără de cale. E plin văzduhul de glasul cuvântului Meu care coboară din cer pe nori până în mijlocul poporului cuvântului Meu. E lungă așteptarea Mea. De șapte veacuri și mai bine aștept să-l ridic pe om la locul de unde a căzut ca să-Mi repar munca pierdută, că am lucrat șase zile, și omul lucrat a șasea zi Mi-a stricat bucuria, Mi-a stricat odihna Mea și a lui și s-a clătinat cerul și pământul la căderea omului.

Israele, poporul Meu cel din români, grăiesc în mijlocul tău cuvânt, ca să audă omul de pe pământ cuvântul Meu, și să facă și el cale întoarsă la Mine și să-l numesc și pe el Israel, că așa îl numesc Eu pe poporul Meu cel credincios. Astăzi este zi de duminică, și biserica din lume serbează azi ziua credinței drepte, ziua ortodoxiei, dar și aceasta a rămas o sărbătoare numai cu numele, așa cum au rămas toate sărbătorile bisericesti. Credința dreaptă se trăiește, nu se sărbătorește. Credința dreaptă dacă nu trăiește prin faptele ei, îi rămâne numele și atât.

O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii și că e slujitorul lui Dumnezeu, dar omul bisericii nu-L slujește nici pe Dumnezeu, nici pe om, că omul îi plătește preotului, îi plătește cu vârf și îndesat, și toată plata preotului e pe pământ, și cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită. Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni. Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământești și bogat în Duhul lui Dumnezeu.

O, Israele, nu mai are cine să se roage pentru omul cel fără de cale. Nu mai are cine să îndrume spre Mine nici pe săraci, nici pe bogați. Trebuia să fie plin pământul de preoți ai lui Dumnezeu, căci preoții lui Dumnezeu fac ce am făcut Eu. Grăiesc cu tine, poporul al cuvântului Meu, ca să ia și preoții lumii cuvânt de la Mine și să trăiască faptele credinței drepte așa cum a lucrat Avraam. O, nimeni nu se mai face în vremile acestea preot pentru Dumnezeu, nimeni, poporul Meu. Și am să zgudui lumea din temelii ei și am s-o întreb de credința cea dreaptă și am să-i arăt cum Îl iubește ea pe Dumnezeu. Scris este: *«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima, din toată virtutea și din tot cugetul tău»*, și aceasta este poruncă de la Dumnezeu. Cine să învețe lumea ce este Dumnezeu ca să-L iubească pe Dumnezeu? Preoții lumii au jucat în struna lui antichrist și au făcut ca fiii lui Eli și au stat așa înaintea lumii în numele Meu. Strig la om să Mă audă, că omul stă în nepăsare și stă supus pântecelui.

O, omule, tu ai și suflet, nu ai numai trup. O, bietule omule, o, turmă fără de păstor, Eu sunt Cel ce pot să-ți dau viață și să te fac fiul Meu, omule. N-are cine să te țină viu înaintea Mea.

Abia pot Eu să-l țin viu pe cel ce crede în Mine făcând voia Mea prin cuvântul Meu cu care grăiesc din cer peste pământ. Este scris în Scripturi că în zilele cele de apoi Mă voi face cuvânt peste pământ și voi chema la masa Mea de nuntă pe tot omul care voiește să audă și să vină. Și iată zilele acestea, că au trecut cei două mii de ani despre care scrie în Scripturi, și Eu trebuie să împlinesc. M-a trimis Tatăl cuvânt pe pământ, așa cum M-a trimis și acum două mii de ani când am venit cu împărăția cerurilor ca s-o vestesc peste pământ, și acum vin s-o așez, că este scris să fie așa, și Scripturile nu se pot desființa.

Vai omului care vorbește de Dumnezeu, care vestește voia lui Dumnezeu și nu o face pe ea! Mă uit peste pământ și Îmi vine să stric toată voia omului, și mai am o clipă de răbdare și așa voi face, că voia omului a desființat voia Mea peste pământ. Nu pot să-i mai spun nici bogatului, nici săracului, nici împăratului, nici argatului că nu face voia Mea. Am rămas numai cu numele Dumnezeu, dar voia Mea nu încape peste om.

Omule, voia ta Mi-a stricat toată truda Mea pentru fericirea ta. Omule, tu nu știi ce e fericirea. Omule, nu te-ai săturat de moarte? O, când te saturi de moarte? Când, omule flămând după cele ale morții? Vino spre viață, vino, că te chem! Vino și dă-Mi de lucru la viața ta cea veșnică, omule! Te-ai învățat cu moartea peste tine și nu mai ieși de sub ea, și Eu te voi scoate de la moarte, că vrăjmașul cel din urmă care va fi biruit de Mine va fi moartea.

România, țara Mea de nuntă, M-a trimis Tatăl Meu ca să nuntesc în tine masă de nuntă cerească pe pământ, praznic ceresc de nuntă, praznicul lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Vin cu sfinții din cer și nuntesc pe pământ praznic de nuntă, cină de cuvânt, țara Mea de nuntă. Te-a ales Tatăl Meu ca să fii țara nunții Mele. Tatăl, Împăratul cerului și al pământului, face nuntă Fiului Său, Iisus Hristos Cuvântul. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Vino, omule român! căci cei chemați nu vin. Israel, poporul Meu la care am venit acum două mii de ani, n-a voit să vină la cina Mea de nuntă. Biserica cea de azi care zice că slujește Mie nu voiește să vină la cina Mea de nuntă. Mă aștern cuvânt pe masa cinei Mele de nuntă, dar cei poftiți nu vin. Vino, omule român, căci cei chemați din tine, nu vin, și fac și aceștia ca Israel care a zis că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu. Așa și cei de azi care zic că sunt slujitorii lui Dumnezeu pe pământ, fac și ei ca Israel, și zic că Eu nu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Și îi voi lua pe neștire, căci slava cuvântului Meu va străluci peste România și vor vedea aceștia pe cine au împuns, pe cine au lăsat afară ca să bată în zadar. O, nici un slujitor al bisericii nu mai trăiește faptele credinței drepte! Avraam M-a cunoscut când M-am făcut cuvânt peste el, și a lucrat faptele credinței și Mi-am făcut lucrarea Mea prin el, așa cum și azi Îmi împlinesc Scripturile cele pentru venirea Mea cu poporul Meu cel credincios cuvântului Meu.

Lumea are de arat, de semănat, de prășit și de cules roadele ei, că omul a rămas numai pântece, bietul de el, iar sufletul omului stă supus pântecelui său. Lumea are de vorbit mult, lumea se uită în oglindă să-și vadă podoabele chipului ei cioplit. Lumea se bucură, și Eu plâng de mila ei, și am să stric toată truda ei ca să-i arăt că tot ce face ea e vânt și goană după vânt.

Lumea sărbătorește azi în bisericile ei duminica ortodoxiei. Dar unde-ți este ortodoxia, o, lume fără de cale? Ce fel de ortodoxie sărbătorești tu? Care este Dumnezeul tău? Ce faci tu, lume fără de cale? Eu sunt calea. Eu și nu tu. Eu sunt credința cea dreaptă. Eu și nu tu. Omul crede în om, asta este ortodoxia omului. O, dacă omul ar crede în Dumnezeu ca să lucreze faptele credinței drepte ar vedea omul calea cea strâmbă pe care umblă el. Cine să-ți mai spună ție, omule, că nu e bună calea omului? Cine, omule necăjit și lipsit de Dumnezeu și de viață? O, biserica lumii a ajuns ascunzătoare de șacali sub piei de oi.

Ies înaintea ta cuvânt, lume fără de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al Omului prin Fecioară acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce Mă sărbătorește lumea, născut, răstignit, înviat și înălțat la Tatăl, Care M-a născut fără de ani mai înainte de toți vecii. Dar mai este scrisă în Scripturi o sărbătoare a Mea, și aceea este sărbătoarea celei de a doua

veniri a Mea, și iată, vin cu slavă și Mă fac cuvânt care judecă viii și morții, iar împărăția cuvântului Meu nu va avea sfârșit.

O, lume fără de cale, o, omule fără Dumnezeu, vin să te judec și să-ți spun să faci pocăință înaintea Mea, căci cel ce se pocăiește vindecându-și vederea, acela Mă cunoaște pe Mine în acest cuvânt cu care vin să judec viii și morții și să înviez omul și să Mă arăt în slavă mare peste pământ, așa cum scrie în Scripturi. Dar mai întâi vin să-l trezesc pe om și să-l pun să privegheze, ca să nu vin pe neștire cu slava venirii Mele ca Împărat al cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute de om.

O, lume, cununa Mea de spini, o, lume răstignitoare a lui Dumnezeu! Faptele tale Mă răstignesc mereu în tine. O, când îți mai răstignești tu faptele tale cu care Mă răstignești pe Mine, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu? Lume, lume, când te lași de voia ta? Omul care-și face voia lui, acela nu poate face voia lui Dumnezeu. O, lume care rostești prin biserici rugăciune și zici: „*Tatăl nostru, Cel din cer, să fie sfânt numele Tău, să fie vie împărăția Ta și să se facă voia Ta pe pământ ca și în cer, și să ne ierți greșalele, așa cum și noi iertăm pe cei ce ne greșesc, și să ne aperi de ispitele celui rău*“. O, lume, lume, cum să te apăr când tu faci voia celui rău, când tu minți mereu pe Dumnezeu că faci voia Lui și tu tot voia ta o faci? Și iată, te voi lua ca pe un datornic, omule care zici și nu faci voia Mea, și Mă pui să te apăr și să te ajut fără să-Mi dai nimic din tine.

O, lume, care zici că postești postul Paștelui și te duci la biserică plină de podoabele mândriei tale! Ce post postești tu, lume care nu faci voia Mea? Umbli rujată și fardată și împopoțonată ca să smintești pe cel asemenea ție. Ți-ai pus peste tine chip cioplit și te închini lui, și te uiți în oglindă ca să-ți vezi chipul tău cioplit la care te închini, și apoi te duci la biserică și cânti: „*Tatăl nostru, Cel din cer, facă-se voia Ta pe pământ, ca și în cer*“. O, lume, lume, să știi că voi face voia Mea pe pământ. Să știi că te voi curăți de dumnezeii tăi și îți voi striga la ureche că Eu sunt Dumnezeu, și vei căuta să te dai cu tăciuni și cu cenușă pe față și pe cap și vei striga să mori și nu vei muri, că Eu voi lua moartea de peste tine și vei fi băgată la albit și la lămurit ca să pricepi voia Mea, legea Mea cea din cer pe pământ.

O, lume, lume, te strigă Dumnezeu! Lasă voia ta, și ia voia Mea peste tine. O, lume, cununa Mea de spini! Lume, tristețea Mea și veninul Meu! Să știi că te voi înnoi, că așa este scris. Să știi, omule fără de cale că voi ieși în calea ta și voi striga: «*Eu sunt calea, adevărul și viața!*», și te voi strămuta din voile tale și îți voi spune: «*Iată calea! apucă pe ea, omule fără de cale!*».

Omule, munca Mea cea pierdută! vin din cer cuvânt și te strig, așa cum am strigat pe Adam: «*Omule, unde ești?*». O, nu te poți ascunde. Goliciunea ta te vedește și nu poți învinui pe nimeni.

Omule muncit de voia ta, am pe pământ o bucățică de pământ, un Canaan, în care vin și Mă fac cuvânt, lapte și miere Mă fac prin cuvânt ca să strig la tine, omule rătăcit. Vino și ia lapte și miere din grădina cuvântului Meu! Vino, omule român, că am în țara română un Canaan, un petecuț de pământ, și vreau să fac în jurul lui cetate sfântă și întărituri cerești pe pământ, temelie cerească, pe care să zidesc cer nou și pământ nou pentru toți cei care vor învia, și lucrez după Scripturi, și nimeni pe pământ nu poate înțelege ce fac Eu ca să-Mi repar munca pierdută.

Iar tu, Israele, poporul Meu, Canaanul Meu în care vin și Mă fac hrană de cuvânt, lapte și miere din cer ca să mănânci și să frânghi și să dai mulțimilor ca să se învețe cu venirea Mea, tu, Israele care Mă iubești și Mă ascuți și Mă mângâi pe calea Mea de la cer la pământ, tu să stai mereu, mereu ca Ioan, alipit de pieptul Meu, și să-Mi fii bucurie și mângâiere în truda Mea, în venirea Mea, despre care scrie în Scripturi, și pe care o vestește și omul la biserică atunci când spune că iarăși va să vin să judec viii și morții.

Vestește lumea că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, dar unde se gândește omul când zice așa ceva? Vin să-i arăt omului ca să vadă ce spune când spune așa. Vin mereu la tine, Israele român, ca să rostesc din tine cuvânt peste tot omul de pe pământ, și voi

veni cu ziua când voi clătina cerul și pământul la glasul Meu, care va grăi din nori peste tot omul așa cum grăiesc peste grădinița Mea, peste Canaanul Meu în care Mă fac lapte și miere din cer pe pământ.

Stai, Israele, alipit de pieptul mângâierilor Mele. Stai, copile ascultător, că ascultarea ta asta înseamnă. Stai, Israele, în inima Mea. Așează-te la inima Mea ca Ioan cel iubit de Mine. Fericit cel ce ascultă cuvintele Mele, că vremea este aproape, vremea a sosit. Fii copil credincios, că Eu nu voi întârzia, dar nu uita că tu trebuie să vorbești cu Dumnezeu, poporul Meu. Lumea are credința ei și faptele ei, dar tu să ai credința Mea și faptele Mele, că ies cu tine credință dreaptă, înaintea omului fără de cale. Israele, Israele, făcă-se voia Mea întru tine. Amin. Voiesc să-ți aud glasul, și să vin la glasul tău.

Israele, Israele, fă-Mi cale și cheamă-Mă, poporul Meu, că tu ești calea Mea spre oameni, și Mă voi arăta lângă tine și vei lua din slava Mea și vei fi făclie în mâna Mea și vei fi lumină din Lumină, Ierusalime, cale a Mea.

Cheamă-Mă, poporul Meu, și voi veni și voi fi cu tine. Amin, amin, amin.

03/16-03-1997